63ste Jaargang No. 5104 | DAGBLAD | Woensdag 7 Mei 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

[illegible] steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Ramadier wilde geen doodgraver zijn en kreeg opnieuw een votum van vertrouwen

Marshall wil onmiddellijke ratificering

Grens tussen Polen en Rusland vastgesteld

DE POLITIEK VAN RAMADIER.

Hedenmorgen kwam het huis van afgevaardigden in vergadering bijeen en vooraanstaande socialisten zijn van oordeel, dat Ramadier maar precies op het nippertje de meerderheid zal kunnen krijgen voor zijn politiek beleid, waarbij hij de communisten uit zijn cabinet heeft gezet (Parijs, (AP) 6.5).

RAMADIER
Geen doodgraver.

DE MENING VAN MARSHALL.

De staatssecretaris Marshall verklaarde, dat de wereld wel alle vertrouwen in onze voorstellen en in ons leidersschap verliezen moet, indien de Senaat niet spoedig het Italiaanse vredesverdrag ratificeert. Men moet niet een stap terug zetten. Hij baseerde zijn gevoelens op zijn ondervinding in Moskou opgedaan en niet alleen over het Italiaanse vredesverdrag denkt hij zo, doch ook over dat met Bulgarije, Hongarije en Roemenië. Truman noemde vlug ratificeren ook van vitaal belang voor de buitenlandse politiek. Hij stemt zich volkomen in met Marshall en met Byrnes, dat er haast achter deze ratificering gezet moet worden. Het zou een flater zijn voor dit land als het niet deze vredesverdragen ratificeerde. Marshall ziet geen logica in de redenering van zijn tegenstanders, die in verband met het gaan helpen van Griekenland en Turkije, nu menen, dat het niet nodig is om deze vredesverdragen nog te ondertekenen. Marshall noemde dit zeer grote en ernstige dwaling (Washington, (AP) 6.5).

REGELING VAN DE GRENS.

Het Russische persbureau Tass deelde mede, dat de grens tussen Rusland en Polen is vastgesteld. Een gemengde commissie van Russen en Polen opgericht na een wederkerig accoord tot stand gekomen in de maand Augustus 1945 stelde de grens vast. Het blijkt, dat men hiermee te Warshau klaar kwam op 30 April jl. het telegram geeft geen nadere informaties over hoe de grens nu precies zal lopen (Moskou, (AP) 7.5).

GUERRILLA-OORLOG IN GRIEKENLAND.

De Minister van Oorlog van Griekenland deelde mede, dat door soldaten van Albanië op een Griekse patrouille is geschoten. De aanval had echter geen succes en de Albanezen trokken zich terug (Athene, (AP) 6.5).

TAIAN HEROVERD.

Het Centraal Nieuwsbureau meldt, dat de regeringstroepen de strategische plaats Taian hebben veroverd. Taian ligt op 33 mijl ten Zuiden van Sjantung, hoofdstad van de provincie Tsinan. De regeringstroepen vochten man tegen man tegen de communistische troepen (Nanking, (AP) 6.5).

VLIEGCONGRES.

Heden wordt het internationale luchtvaartcongres voor burgerluchtvaart, genoemd I.C.A.O., geopend te Montreal. Er zijn 22 naties vertegenwoordigd. Verschillende landen zijn er tegen, dat ook Rusland zitting heeft in dit congres. (Montreal, (AP) 6.5).

AARDSCHOK.

Er werd ten Noorden van Sydney in Australië een aardschok gevoeld. De ernstig aardschok werd gelocaliseerd op 2000 mijl ten Noorden van de stad (Sydney, (AP) 7.5).

EINDE VAN DE CRISIS.

De socialistische partij ratificeerde het besluit van Ramadier om de communisten uit het kabinet te zetten. Hier mee komt er dan een einde aan de kabinet crisis. De uitslag in kamer was 2599 tegenover 2025. Deze beslissing kan gevolgen hebben voor heel de politiek in West Europa.

In het debat, dat twaalf uur duurde zeide Ramadier, dat als hij ontslag zou moeten vragen hij zich de doodgraver van de republiek zou voelen. Leon Blum steunde Ramadier en verklaarde, dat een nederlaag hetzelfde zou zijn als het einde van het parlementaire stelsel. Een nederlaag van Ramadier werd verhoopt door de rechtse partijen onder leiding van de secretaris generaal Guy Mollet. (Parijs, (AP) 7.5).

NIET GEINTERESSEERD.

In Londen wordt bericht dat Stalin aan Bevin zou verklaard hebben, dat de Russen neutraal zullen blijven in de quaestie tussen Egypte en Engeland, waarbij het gaat om het bezit van de Soedan. Stalin moet verklaard hebben, dat hij in die zaak geen interesse had. Er is een commissie nu reeds twaalf maanden bezig doch men kwam nog niet over het dode punt heen.

In Algemene termen besprak Bevin de politiek van Engeland in het Midden Oosten en het bleek dat Stalin nog al met die politiek was ingenomen. Stalin verklaarde, dat daar geen belangenconflicten tussen de Russen en de Britten mogelijk zouden zijn. (Londen, (AP) 7.5).

GEEN PRESIDENT IN VENEZUELA.

Op een vraag van de communist Gustavo Machado verklaarde de voorzitter van de kamer, dat de datum voor de president verkiezing nog niet is vastgesteld.

De communist wees naar een interview van de Amerikaanse gezant Frank Corrigan, waarin verklaard werd, dat die verkiezing in de maand Juli zou plaats hebben.

De communist verklaarde, dat de gezant zich met de inwendige politiek van Venezuela bemoeit. Ook kwam hij tegen de verklaring van de gezant te Miami afgelegd als zouden de communisten in Venezuela achteruitgaan en wel snel achteruitgaan. De kranten gaven ook critiek op de gezant en men raadt het gouvernement deze gezant te verklaren als en „persona non grata".

GRUBER
De man die Oostenrijk in Moskou vertegenwoordigde.

MONTES DE OCA.

Het stoffelijk overschot van Mgr. Montes de Oca de vroegere bisschop van Valencia, die in Italië tijdens de bezetting door de Duitsers werd doodgeschoten, zal op 15 Mei aan boord van een Italiaans schip naar La Guaira worden overgebracht. Deze berichten stammen van de Venezolaanse gezant bij de H. Stoel de heer Gonzalez.

WAT HEEFT MACARTHUR GEZEGD?

Door een muur van geheimzinnigheid kwam gisteren toch nog het bericht door dat MacArthur aan de keizer Hirohito zou beloofd hebben, dat Amerika de zorg voor de verdediging van het ontwapende Japan op zich zal nemen, doch van officiële zijde was men niet genegen om maar enige verklaring af te leggen.

KEIZER HIROHITO
van Japan.

het nieuws van vandaag

Bijna was toch nog uitgekomen wat Ramadier gevreesd had. Hij was bang dat hij de doodgraver zou worden van de vierde republiek zei hij gisteren in een debat dat twaalf uur duurde. Hij vond steun bij Leon Blum, die zijn stem verhief om de nieuwe kamer te waarschuwen, hem toch te steunen en de politiek van Ramadier die de communisten uit zijn ministerie heeft gezet, goed te keuren. Hij kreeg een meerderheid, het was wel geen grote maar er kwam dan toch een meerderheid. Leon Blum zag dat het geval als hoogst ernstig en meende dat een nederlaag van Ramadier het einde van het parlementaire stelsel zou gaan betekenen.

De rechtse partijen waren sterk tegen zijn politiek en gaven hun stem niet; er was juist van rechts een actie tegen hem en ondanks, dat hij de communisten toch uit zijn kabinet heeft gezet. Is het waar wat een telegram vanmorgen zeide, deze politiek is van belang voor geheel West Europa! Is de goedkeuring van het uitzetten van communistische ministers uit het kabinet in een land waar de communisten de grootste partij zijn niet het best te verklaren door de onwillige houding van de Russen op de conferentie inzake de eisen van Frankrijk. Moskou's conferentie heeft gevolgen en nu reeds.

In Lake Success is men ook nog stevig bezig, daar duurde het debat weer drie dagen en kwam ineens Argentinië op het tapijt met het voorstel. Goed we zullen dan de Israëlieten horen, maar waarom zouden we ook niet de Arabieren horen?

Dat is toch ook logisch? Intussen bedierven de Arabieren het een beetje door zo maar een telegram te sturen, waarin ze protesteren niet op de zelfde wijze behandeld te worden als de Joden.

De Russen zien, wat ze zullen doen, het is nog niet duidelijk, ze willen graag wat in de melk te brokkelen hebben en zien daarom niet graag een neutrale commissie waar zij niet inzitten. Als men de kranten geloven wil heeft Bevin verklapt dat op de theevisite op het Kremlin, Stalin gezegd zou hebben, dat hij geen interesse heeft in de politiek van de Engelsen in Egypte.

MacArthur sprak met de keizer en zou beloofd hebben wel te zorgen voor de verdediging van Japan. („Verdediging tegen wie?" vraagt de onnozele, die altijd maar vraagt waarom, ook als hij inziet dat zijn waarom geen zin heeft.)

Een tijd geleden scheen er in Amerika ruzie te zijn tussen Marshall en van den Bergh, daar de laatste nu zelf maar de vrede wilde gaan regelen. deze politiek schijnt door de Russen reeds gevolgd te worden, en men ziet hoe de wereld er op de zevende Mei pas achter kon komen dat er een grensregeling getroffen werd in Warshau op 30 Apr. jl. Marshall wil de senaat overtuigen dat er haast is bij het ondertekenen der vredesverdragen.

Palestina vergadering.

Argentinie vraagt: „Waarom zouden wij ook niet de Arabieren horen?"

PALESTINA-CONFERENTIE.

Men vertelt te Lake Success in Sovjet-middens, dat de Russen zullen trachten het Britse Amerikaanse plan te wijzigen. In dit plan zouden de vijf grootste naties niet in onderzoekingscommissies komen. De houding van de Sovjet zal op de zitting bekend gemaakt worden. Eerst moet men echter nog debateren of men de Joodse organisaties ook zal horen. De delegatie van Argentinië gaf een voorstel door voor de ochtendzitting, waarbij men voorstelde om het Joodse agentschap te horen, maar dat dan ook de Arabieren van Palestina zullen gehoord worden.

In het voorstel van Argentinië wordt er niet precies gesproken over het zg. hogere comité dat namens de Arabieren in Palestina optreedt. Men was hierover aan het debateren, in het politieke comité, toen Lester Pearson van Canada een telegram voorlas dat mededeelde, dat de Arabieren zich terugtrokken en waarbij de Arabische organisatie er tegen opkwam, dat het verzoek om gehoord te worden verwezen was naar het politieke comité, terwijl het verzoek van het Joodse agentschap om gehoord te worden, door de Algemene Vergadering in beschouwing was genomen. Kort nadat de zitting geopend was, kwam de Argentijn **Arce** met zijn voorstel om zowel de Joden als Arabieren te horen, voor de dag, en hij werd hierin onmiddellijk gesteund door den Cubaansen afgevaardigde **Guillermo Belt**, die erop aandrong, dat de vergadering met dit voorstel haast zou maken en er onmiddellijk toe zou overgaan om het in stemming te nemen. Toen echter het telegram binnenkwam, kreeg de zaak een onverwachte wending en men komt nu weer voor een ingewikkeld debat te staan, hoe men organisaties, die geen staten zijn kon horen in de verenigde landen. De voorzitter van de Algemene Vergadering **Oswaldo Aranha**, zond een telegram naar het Joodse agentschap, dat in Jerusalem zijn hoofdkwartier heeft, om het mede te delen, dat deze organisatie door de Verenigde Landen zal gehoord worden.

De afgevaardigde van Egypte vroeg om de debatten maar te stoppen en niet verder de zaak in discussie te nemen voordat men ertoe besluit het comité van de Arabieren op voet van gelijkheid te behandelen met het agentschap dat de Joden vertegenwoordigt. Argentinië had de leiding, meldt de AP-correspondent **Philip Clarke**, in het voorstel om de Arabieren ook te horen. Na een stormachtig debat van drie dagen heeft men dan gisteren besloten het Joodse comité te horen. Het voorstel van den Argentijn Arce, om ook de Arabieren te horen was een verrassing. Arce stelde België en Colombia voor respectievelijk als Vice-president en als rapporteur. In het debat verzocht de Argentijn om de zaken toch met een beetje goede wil af te handelen.

Er zal nog getracht worden het voorstel van Amerika met dat van Argentinië te combineren.

STANDPUNT VAN ENGELAND INZAKE PALESTINA.

Bij het debat, dat gisteren plaats had vroeg de Argentijn Arce, die met het voorstel voor de dag kwam om ook de Arabieren te horen of Engeland het zgn. hoge comité van de Arabieren in Palestina representatief noemt voor de Arabieren. De Engelse vertegenwoordiger Cadogan gaf toe dat de Engelsen dat comité zien als een vertegenwoordiging van de Arabieren (Lake Success, (AP) 6.5).

NOGMAALS DE PALESTINA QUAESTIE.

Een A.P.-correspondent meldt, dat de Russen het niet eens blijken te zijn met het voorstel van de Amerikanen om een onderzoekingscommissie te benoemen waarbij men als princiep aanneemt, dat de grote vijf er geen lid van zullen zijn, de Russen zullen ofschoon ze niet veel kans hebben toch nog trachten dat het mogelijk wordt voor hen, om er ook lid van te worden.

Het is nog niet duidelijk wat de Russen zullen doen, of zelf een voorstel indienen **dan wel** steun verlenen aan het voorstel van de Argentijnen, waarbij men vraagt om ook de Arabieren te horen, doch waarbij de grote vijf niet worden uitgesloten.

Hedenmorgen tien uur vangen de vergaderingen weer aan, terwijl dan een sub-comité de verzoeken, om gehoord te worden zal oplossen naar de basis dat de organisatie die gehoord worden **een aanmerkelijk deel van de be**volking van Palestina moet vertegenwoordigen, in dit subcomité hebben Colombia, Polen, Iran, Zweden en Engeland zitting.

Onderwijs in Suriname

Het rapport van de parlementaire commissie is meer een verslag dan wel een rapport: we bedoelen hiermede te zeggen, dat het ons ons meer geeft wat de heren medemaakten en hoorden en zagen, dan wel dat ze zelf hun indrukken gaven, die zullen bij de verschilende heren ook wel sterk verschillen, doch in een punt zijn ze nog al duidelijk geweest hun verlangen om het onderwijs in Suriname te verbeteren, dat bleek naast het rapport ook uit een rede van den heer Kropman voor een vergadering van de Katholieke Partij in Nederland.

In Suriname is inmiddels verschenen een rapport d'Haens, waarin men naar voren brengt wat nodig is om tot een volledige hervorming te geraken.

Het rapport vraagt versterking van inspectie, doch het rapport is nog maar voorlopig. Er wordt gesproken van verbetering opleiding der hulponderwijzers, noodzaak van kennen van taal der leerlingen, toelating leerlingen alleen bij begin van schooljaar vaststelling personeelsformatie, Ambachtsschool en Nijverheidsschool wordt er gevraagd, zoals wij, die kennen in de Ambachtsschool St. Jozef aan de Rodeweg en de Bisschoppelijke Nijverheidsschool.

Men wil een kweekschool met als vereiste Mulo B voor de toelating. Hier hebben we onze cursussen en hulpcursussen en betudeert men het plan om een kweekschool op te richten.

Op school vraagt men om Heemkunde in het vak belichaamd dat „Suriname-kennis" za heten. Hier hebben we dat reeds, immers zie maar de boeken over de plantkunde en de aardrijkskunde van frater Realino en hetboek over de geschiedenis van de Nederlandse Antillen van frater Fidelius, ook bij de onderwijzersvereniging „Don Bosco" wees men op het nut van de zg. heemkunde (zie brochurenreeks van frater Rombouts, drie nummers).

Het rapport vergeet te zeggen, dat uitzending naar het buitenland buitengewoon ontwikkelend is en is ook te slap in het juist principiële. Men zal toch neutraal onderwijs, dat een godsdienstles krijgt, geen biezonder onderwijs gaan heten? Dat is er maar een vak náást, dat houdt het onderwijs neutraal. Het is een nieuw vak erbij, zoals ook een leraar er sterrekunde bij zou plaatsen. De katholieken in Suriname zullen zeker zeggen liever geldelijke offers voor **onze kinderen, dan** neurtaal onderwijs.

Uit het resumé van het rapport d'Haens.

Inleiding.

In de inleiding releveert de rapporteur zijn opdracht, nl. „het uitbrengen van advies met betrekking tot de maatregelen, welke dienen te worden genomen, teneinde te geraken tot een volledige hervorming van het onderwijs".

Teneinde zich een oordeel te kunnen vormen van de toestand van het onderwijs hier te lande bezocht de raporteur, die in Oost-Indië Algemeen Inspecteur van het Westers Lager, Meer Uitgebreid Lager en Kweekschoolonderwijs is een betrekkelijk groot aantal scholen, t.w. 13 scholen voor G.L.O., 4 scholen voor U.L.O., 18 scholen voor B.L.O., 4 scholen voor M.U.L.O., een Boslandschool, een dessaschool en 4 vakscholen.

Daarnaast hadden talrijke besprekingen plaats, o.a. met Zijne Excellentie den Gouverneur, diverse hoofdambtenaren, Schoolbesturen, vertegenwoordigers van onderwijsorganisaties, vertegenwoordigers van diverse bevolkingsgroepen, hoofden van scholen en particulieren. Rapporteur toont zich uiterst dankbaar voor de geest van grote welwillendheid en belangstelling voor het onderwijs en de opvoeding der Surinaamse jeugd, waardoor het hem mogelijk is geworden een juist beeld te vormen van de grote moeilijkheden op allerlei gebied, waarmede het onderwijs in Suriname te kampen heeft.

Voorstellen ter verbetering van het onderwijsresultaat bij de huidige organisatie.

De rapporteur alht het mogelijk bij de tegenwoordige inrichting van het onderwijs dusdanige maatregelen te treffen, dat hierin verbetering kan worden gebracht, waarmede evenwel niet gezegd is, dat een algehele reorganisatie niet urgent zou zijn. Wederom puntsgewijs luiden deze voorstellen:

1. Versterking van het inspectie-apparaat.

Gereleveerd wordt de uitspraak van de Staten om over te gaan tot de benoeming van een tweetal schoolopzieners, waaraan nooit uitvoering is gegeven. Naast de eisen, te stellen aan een inspecterend ambtenaar, geeft rapporteur zijn oordeel over de taak der inspectie, welke niet uitsluitend controlerend, maar veel meer leiding-gevend moet zijn:

Bepleit wordt de opheffing van de thans bestaande Onderwijscommissie en de instelling van een soort oudercommissie.

2. Teneinde de schoolhoofden te doordringen van hun taak zoals die o.a. omschreven is in het Huishoudelijk Reglement voor de openbare scholen, wordt mondelinge en schriftelijke voorlichting door de inspectieaanbevolen.

3) Invoering van conduite-staten voor het onderwijzend personeel, niet in het minst omdat iedere leerkracht er recht op heeft te weten, hoe door zijn supérieuren over zijn werk geoordeeld wordt.

4. Bij de opleiding van de hulponderwijzers zal, in afwachting van een algehele reorganisatie, de practische vorming ingevoerd moeten worden.

5. Hoewel uiteraard niet op zijn weg liggend, spreekt rapporteur als zijn oordeel uit, dat het voor een goede onderwijsvoorziening van het grootste belang is, dat de salarissen van het onderwijzend personeel aan een nadere beschouwing worden onderworpen, waarbij van het standpunt dient te worden uitgegaan, dat aan de onderwijzers die plaats in het bezoldigingsstelsel moet worden gegeven, waarop zij door hun opleiding en maatschappelijke positie aanspraak kunnen doen gelden.

6. Plaatsing der leerkrachten zodanig, dat zij de taal kennen en op de hoogte zijn van de zeden en gewoonten der aan hun zorgen toevertrouwde leerlingen, voorzover dit met de beschikbare krachten mogelijk is.

7. Vaststelling der personeelsformatie, waarbij rekening wordt gehouden met het aantal leerlingen, dat in het betreffende schooljaar de school bezoekt.

8. Toelating van nieuwe leerlingen alleen bij het begin van het nieuwe schooljaar en die de zesjarige leeftijd bereikt hebben.

Ook voor U.L.O. en M.U.L.O.-scholen dient een minimumleeftijd vastgesteld te worden.

9. Maatregelen tegen het zeer hoge schoolverzuim dienen opnieuw getroffen te worden.

10. Het tekort aan leermiddelen dient aangevuld te worden, waarvoor extra-fondsen nodig zullen zijn. Tevens moet overgegaan worden tot samenstelling of omwerken van methoden. Daarnaast zal een uniform leerplan voor ieder school-type samengesteld moeten worden.

Schematisch voorgesteld denkt rapporteur zich het nieuwe onderwijssysteem als volgt:

I. a) Districts Lagere School.
B. Lagere School B. (voor leerlingen uit een minder goed Nederlands sprekend milieu).
c) Lagere School A. (voor leerlingen uit een goed Nederlands sprekend milieu).
Alle drie typen tellen zes leerjaren.
II. Een centraal zevende leerjaar, toegankelijk voor leerlingen van de D.L.S. en de L.S.B.
III. Een twee-jarige vervolgschool, toegankelijk voor alle lagere school-leerlingen.
IV. Een drie-jarige ambachtsschool, toegankelijk voor leerlingen van het centrale zevende leerjaar.
V. Een twee-jarige huishoudschool, toegankelijk voor meisjes uit het centrale leerjaar.
VI. Een drie-jarige M.U.L.O.-school, welke na het eerste jaar gesplitst wordt in een A.- en een B.-afdeling. Een speciaal voor leerlingen der A.-afdeling ingerichte 4e klas geeft een kantooropleiding.
Tot de 1e klas der M.U.L.O.-school kunnen worden toegelaten leerlingen van de L.S.A en van de 1e klas der vervolgschool.
VII. Een twee-jarige Normaalschool, toegankelijk voor MULO-A-leerlingen. Opleiding voor Kleurteronderwijzeres.
VIII. Een drie-jarige A.M.S., toegankelijk voor M.U.L.O. B-leerlingen.
IX. Een drie-jarige Kweekschool voor onderwijzers, toegankelijk voor M.U.L.O. B-leerlingen.

Een uitvoerige toelichting vergezelt dit schema.

1. De Districts Lagere School (D.L.S.). Het onderwijs omvat Lezen, Schrijven, Rekenen, Nederlandse Taal, Suriname-kennis, Zang, Nuttige Handwerken en waar mogelijk Lichamelijke Oefening.

Mede in verband met de vele vacantiedagen en het groot aantal verzuimen zal er bij de samenstelling van een uitgewerkt leerplan naar gestreefd moeten worden, dat naast een practische indeling der leerstof de beschikbare tijd zo efficiënt mogelijk worden besteed. In biezonder voor het spreekonderwijs zullen veel lesuren uitgetrokken moeten worden.

Surinamekennis is in wezen wat men in Nederland aanduidt met Heemkunde. Goed opgevat, is het vaak gehoorde verwijt, dat den districtskinderen zelfs de eenvoudigste kennis van Aardrijkskunde, Geschiedenis en Plant- en Dierkunde wordt onthouden, volkomen ongegrond.

Het grote voordeel is, dat de vakken in verband met elkaar worden behandeld, hetgeen van niet veringe betekenis is voor de vorming van juiste begrippen en beklijving der leerstof.

2. De Lagere School A (LSA), toegankelijk voor kinderen, die het Nederlands zowel passief als actief vlot beheersen. Dit zullen in hoofdzaak de leerlingen zijn, die thans de lagere klassen der U.L.O.- en M.U.L.O.-scholen bezoeken. In de zesde klas wordt een aanvang gemaakt met het onderwijs in de Engelse taal.

Deze school wordt een betalende school.

3. De Lagere School B. (LSB) voor leerlingen, die van huis uit niet voldoende Nederlands kennen. Dit tekort aan kennis moet aangevuld worden door extra-uren te besteden aan het onderwijs in de Nederlandse taal; het vraagt ook een geheel andere instelling der leerkrachten. Met uitzondering van Engels worden dezelfde vakken onderwezen als op de L.S.A.

4. Het centrale zevende leerjaar mag niet een voortzetting zijn van het onderwijs op de L.S. met een hoger reken- en taalboekje, maar moet in zijn doelstelling beantwoorden aan de voorbereiding voor het leven. Bij voldoende deelneming zal het daarom gewenst zijn, afzonderlijke jongens- en meisjes-afdelingen in te stellen.

5. De vervolgschool komt in de plaats van de hoogste twee klassen der tegenwoordige ULO-school. Leerlingen der L.S., die niet over voldoende capaciteiten beschikken voor het M.U.L.O., kunnen zich nog een ontwikkeling eigen maken, die betere levenskansen biedt.

De eerste klas is bovendien bestemd om leerlingen van de L.B.S. en de D.L.S. voor de eerste klas der M.U.L.O.-school voor te bereiden, een soort brugklas dus.

6. De eerste klas der M.U.L.O. school wil rapporteur openstellen voor leerlingen, die niet ouder zijn dan 15 jaar. Waar de huidige M.U.L.O.-school in wezen 4 jaar boven le L.S. duurt, is er dus een inkorting van een jaar. Rapporteur acht dit mogelijk door inkrimping der leerstof, afschaffing van de volledige vrije Zaterdag, de selectie bij de toelating en de invoering van een gedifferentieerd leerplan.

Na het eerste jaar wordt gedifferentieerd naar gelang van de aanleg der leerlingen. Zij met een minder goede aanleg voornamelijk voor de vakken wis- en natuurkunde volgen het A-programma, de andere het B-programma.

Naast veel gemeenschappelijke vakken krijgt de A-afdeling een zeer versoberd natuur- en wiskundeprogramma met als nieuwe vakken handelskennis, boekhouden en (facultatief) Spaans. Dit laatste is een gevolg van een bij de handelskantoren gehouden onderzoek.

De schoolvergadering der leerkrachten beslist op grond van de rapporten, voor welke afdeling de leerling in aanmerking komt.

7. Tot de A.M.S. worden uitsluitend toegelaten bezitters van het eind-diploma M.U.L.O.-B met tenminste een vijf voor het Nederlands en verder zodanige cijfers, dat verwacht mag worden, dat zij het onderwijs zullen kunnen volgen. Het leerplan omvat dezelfde vakken als de hoogste drie leerjaren ener Nederlandse H.B.S. V. Hoewel de concordantie niet zover behoeft te worden doorgevoerd, dat de leerstof voor iedere klas hier geheel parallel loopt met die van de overeenkomstige klasse in Nederland, kan die voor het eind-diploma niet worden losgelaten.

In verband met de hoge kosten zal het niet mogelijk zijn iedere richting haar eigen middelbare school te geven. Er is, althans voorlopig, te Paramaribo slechts plaats voor één A.M.S. en dit zal dan een openbare moeten zijn. Alle daarvoor in aanmerking komende richtingen zullen ruimschoots de gelegenheid moeten krijgen tot het ontvangen van Godsdienstonderwijs.

(De Surinamer).

CURAÇAO

VRIJE DAGEN.

Het onderwijsbesluit 1935 onderging een wijziging voor zover het de vrije dagen betreft.

In de nationale dagen zijn nu vrij: De verjaardagen van H.M. de Koningin van H.K.H. Prinses Juliana en Z.K.H. Prins Bernhard. De Nationale Vrijheidsdag en de dag van de opening van de Staten.

KAMER VAN KOOPHANDEL

We mochten het 55e jaarlijks verslag ontvangen van de Kamer van Koophandel van Londen. Voor Curaçao is in de Nederlandse Kamer van Koophandel correspondeerend lid de heer R. Richard Muskus, terwijl ook de heer F. Winkel als lid wordt genoemd.

ARBEIDERS VOOR NEDERHORST.

Uit Curaçao is hier aangekomen de heer Chr. Montesant, die voor de Pletterij Nederhorst een aantal arbeiders in dienst zal nemen.

Reeds zijn ongeveer veertig man goedgekeurd. De heer Montesant heeft in de eerste plaats bankwerkers en draaiers nodig.

Zij zullen werkzaam zijn in het dok, dat van de C.P.I.M. werd gekocht.

(De West).

CANON.

De canon-politiek van het gouvernement is duidelijk. In principe kan men het zien als een soort belasting, doch een belasting die dan toch niet zo heel veel opbrengt. Voor dit jaar staat er voor het erfpachtrecht een ton geraamd. Op zich is het vreemd dat er op Aruba 8%, tegen op Curaçao 6% gevraagd wordt. Dit kan verband houden met het hoger levenspeil op Aruba; men kan daar iets meer gaan vragen? Dat erfpacht een beletsel zou zijn voor woningbouw, kan misschien wel eens waar zijn. Het bemoeilijkt natuurlijk ons verlangen ieder huisgezin zijn eigen huis in volledig eigendom.

Indien mogelijk zouden we voorstander zijn van een zo laag mogelijke canon, om de woningbouw te animeren.

WEER WAT NIEUWS.

Ziet hier de weergave van de geruchten over Curaçao in New York.

Wie worden de Westindische „gecommitteerden" in Den Haag? Men zegt: Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez voor Curaçao en Albert Helman (Lou Lichtveld) voor Suriname. Ook voor Dr. Mr. Cola Debrot (arts en letterkundige van Curaçaosen bloede) schijnt een officiële functie te zijn weggelegd (wellicht op Curaçao).

(The Knickerbocker).

COTTICA.

Gisteren vertrokken met de Cottica verschillende bekenden van Curaçao.

De Heer J.A.J. Sprock bezoekt Nederland en is van plan een zakenreis te maken.

Mevrouw Overmeer en kinderen vertrok voor enkele maanden vacantie, om uit te rusten van het zware werk in het Zeemanshuis.

CURAÇAOSE STUDENTEN VERENIGING.

Op 18 April jl. kwamen de studenten van Curaçao in Amsterdam bijeen tot oprichting van een landelijke vereniging voor de studenten afkomstig van Curaçao. Aanwezig waren o.a. Kroon, Leito, Navarro, F. de Wit, M. de Wit, Römer, Kwiers, C. Winkel, de Haseth, Petit, Hanson (student van Eps was op vacantie naar Curaçao). Dennert, Kreps, Hermans, Beaujon, ondat Amsterdam, Delft, Wageningen, Rotterdam, Utrecht, aanwezig waren.

De vergadering stond onder leiding van de Raoul Römer, het is de bedoeling, dat bij iedere universiteit een afdeling zal worden opgericht. Amsterdam zal de leiding houden en ook als voorlopig bestuur optreden.

A.B.C.

Van bevoegde zijde meldt men ons, dat het A.B.C.-bedrijf dezer dagen nieuwe „convoois" verwacht.

INTERVIEW.

Het blad voor de West van de Rotterdammer" geeft een interview met de heer Gomez. Er worden enkele woorden gewisseld over de toon van de pers. Zeker die zal men in Nederland zeer vreemd vinden en over de geest van samenwerking, die niet meer mogelijk is.

RHETORISCHE OVERDRIJVING.

In zijn maidenspeech heeft de nieuwe voorzitter van de ambtenaren de leden vergast op deze rhetorische uitspraak over dit dierbaar eiland. Hij sprak:

„Geachte Toehoorders,

Wij behoeven de zaak niet te verbloemen: het verenigingsleven op ons heerlijk eiland is dood, hardstikke dood, althans dit meenden wij tot op dit ogenblik. De relatief massale opkomst in deze vergadering heeft ons echter ervan overtuigd, dat het maar een schijndood was, een sluimering, waaruit men eindelijk is wakker geschud. Onze Bond is een Vakbond, en een Vakbond, — wil hij iets bereiken — moet een strijdbond worden. Wordt ze geen strijdbond, dan degenereert ze tot een ruggegraadloze decadante kaartclub of futloos patronaat van opgeschoten jongens en meisjes, waarin wel gevochten wordt, maar om eigenbelang en pietluttigheden, niet om het belang van het algemeen".

FEEST BIJ HET N(EDERLANDS) P(ADVINDSTERS) G(ILDE)

May Winkel ontvangt de Blauwe Koorden.

Men schrijft ons:

Een padvindster en een pionier gaan als afgevaardigden van het Caraïbische gebied naar internationaal kamp in Amerika.

Zaterdag 10 Mei viert het N.P.G. op Curaçao haar zeventiende verjaardag op een biezondere wijze, omdat die dag **May Winkel** de „Blauwe Koorden" krijgt. Dit zal de meeste lezers niets zeggen, maar ingewijden in padvindsterskringen weten, dat de „Blauwe Koorden" de hoogste padvindsteronderscheiding is, die toegekend kan worden en dat maar heel weinig meisjes deze mogen dragen.

Voor het verkrijgen van de Blauwe Koorden moet men achtereenvolgens het Nieuwelingenexamen, en daarna het examen tweede en eerste klas hebben afgelegd, en bovendien de volgende vakinsignes hebben behaald:

1. Kamperen.
2. E.H.B.O.
3. Gastvrouw.
4. Handigmeisje.
5. Sport (volksdansen, zwemmen, redden van drenkelingen, lichamelijke ontwikkeling).
6.
7. naar keuze.

Wanneer ik u nu nog vertel, dat het eerste examen achttien min of meer zware eisen bevat, waaronder reeds drie verplichte vakinsignes nl. „Natuurkennis", „Gezondheidsleer" en „Ziekenverpleging in het Huisgezin", of „Kinderverzorging", dan zult u wel begrijpen, dat er niet zo heel veel eerste klas padvindsters zijn, en dat de Blauwe Koorden maar hoogst zelden worden uitgereikt. Op Curaçao zijn behalve May, nog drie andere eerste klas padvindsters. P.V.'s met de Blauwe Koorden zijn er in Holland maar enkele, en op Curaçao is May de eerste.

Wat het uitreiken van deze onderscheiding a.s. Zaterdag van zo grote waarde maakt, is het feit, dat May Winkel ze zo ten volle verdient. Eén van de motieven van een padvindster om een aantal dingen te leren, is de volkomen normale wens insignes op de mouw te dragen die ze haar vriendinnen kan laten zien. Het was May echter steeds veel meer te doen om het vergaren van kennis, teneinde daarmee beter anderen te kunnen helpen en het ideaal van een padvindster beter na te leven. Ieder, die haar kent, zal deze verklaring voor 100% onderschrijven.

Alle leden van het N.P.G. (het zijn er een 40.000) zijn trots op May en de Curaçaose padvindster natuurlijk in de eerste plaats.

In Juli van dit jaar heeft het Amerikaanse Padvindsters Hoofdkwartier padvindsters van alle landen uitgenodigd om hun gast te zijn voor een maand. Elk land kan één of enkele afgevaardigden sturen. Het N.P.G. Curaçao heeft May Winkel uitgekozen om de padvindsters van het gehele Caraïbische gebied te vertegenwoordigen, terwijl Miep van Gijn als afgevaardigde van de Curaçaose pioniers (padvindsters van 18 tot 25 jaar) is aangewezen. Eerst is er een groot internationaal kamp in Pennsylvania van 29 Juni tot 16 Juli. De rest van de maand wordt gebruikt voor bezoeken van verschillende andere kampen en sightseeing langs Amerika's Oostkust, Washington, Maryland, Virginia, Philadelphia en New York.

De padvindsters en pioniers van Curaçao zijn ervan overtuigd, dat de beide meisjes Curaçao en de „Caribbean Area" op waardige wijze zullen vertegenwoordigen en ertoe zullen bijdragen, dat onze eilanden meer bekenheid zullen krijgen en waarde en betekenis beter zullen worden begrepen.

Zaterdag a.s. om half vier wordt een grootse vlaggeparade gehouden op het terrein bij het clubhuis „Zuikertuintje", waar verschillende installaties zullen plaats hebben, strepen en insignes uitgereikt en ook de overhandiging van de „Blauwe Koorden" zal geschieden. Daarna blijft men gezellig bijeen tot zes uur, in welke tijd onder meer een kort lekespel zal worden gespeeld door enkele padvinsters uit de verschillende groepen en nog enige recreaties zullen worden opgevoerd.

Alle Pioniers, padvinsters, Kabouters en alle andere N.P.G.-leden en oud-leden zijn natuurlijk aanwezig. Maar ook Ouders, familie, vrienden, belangstellenden, kortom iedereen is hartelijk welkom.

D.C. N.P.C. Curaçao.

NIEUWS VAN OVERAL

FLANAGAN VAN BOYSTOWN.

De stichter van de bekende Boystown is naar Japan vertrokken, om MacArthur te gaan helpen. Toen hij op het vliegveld aankwam, stond een grote groep Japanse kinderen opgesteld, die een dundoek droegen, waarop te lezen stond: „Welkom, Father Flanagan".

Op een persconferentie herhaalde hij voor de Japanse pers zijn bekende slagzin: „Er zijn geen slechte kinderen; er zijn alleen maar slechte ouders en slechte omgevingen". Hij zal een 15-tal steden bezoeken, om te zien wat voor de verwaarloosde en verweesde jeugd van Japan gedaan zou kunnen worden (ncwc).

TEXAS RAMP.

Tijdens de Texas ramp van een paar weken geleden kwam ook een priester om het leven. Hij had zich naar de dokken gespoed en bij de tweede explosie werden hem al de kleren van het lijf gerukt. Hij werd gevonden tussen de lijken en leefde nog, slechts de „wanderbare medaille" was hem overgebleven. De stad bewonderde zijn moed en men betreurt het, dat hij enkele dagen later toch aan de opgelopen wonden is overleden in het hospitaal van de Marine te Galveston. De Requiemmis was een manifestatie van dankbaarheid.

Nog twee priesters stonden eerst als vermist opgegeven. Zij keerden echter behouden terug. Zijne Heiligheid de Paus heeft aan de getroffen stad zijn condoléance betuigd (ncwc).

CUBA.

De laatste maanden groeit er in Cuba een grote jeugdbeweging onder de mannelijke jeugd. De Kardinaal Bethancourt is dit werk begonnen en het schijnt een groots succes te zullen worden.

Onder leiding van een priester zal de regering van Cuba een aanvang maken met een instituut voor doofstomme kinderen. Naar de statistieken opgeven zijn er op Cuba een 2000 doofstommen (ncwc).

Missie Nieuws

BEZOEK.

Gisteren arriveerden hier op dit eiland twee Paters Dominicanen van Porto Rico. Deze beide Paters van Kessel en Welchen werken reeds tientallen van jaren op het eiland Porto Rico en zijn voor vacantie op weg naar Holland.

NEDERLAND

WELTER EN MARCHANT TEGEN LINGGADJATI.

Vergadering in Den Haag.

Onder voorzitterschap van generaal M. L. P. Bajetto spraken de oud-ministers Ch. J. I. M. Welter en mr. H. P. Marchant Zaterdagavond in Pulchri Studio namens het voorlopig Katholiek Comité van Actie, voor een geheel gevulde zaal, over het regeringsbeleid met betrekking tot Indonesië.

De heer Welter, het standpunt van het comité jegens de K.V.P. duidelijk willend bepalen, betreurt het ten zeerste, dat de K.V.P., met haar religieuze en zedelijke grondslagen, zich op zuiver materialistische gronden liet verleiden tot een verbond met de P.v.d.A., wier doel, samen met de mannen van de stuw-groep, steeds doelbewust is geweest: Indië los van Nederland, waardoor tevens de protestants-christelijke partijen, welke zoveel uitnemende krachten bevatten voor de herbouw van Nederland en Indië, thans van 's lands bestuur zijn uitgesloten. De katholieken beschikken momenteel in het parlement niet over mensen, die noemenswaard deskundig op Indisch gebied kunnen worden genoemd, waardoor bij de kabinetsvorming alle sleutelposities in handen kwamen van de anderen. De K.V.P. die aldus alle sleutelposities in handen van de P.v.d.A. en de stuw-groep moest laten, bevindt zich thans in een onwaardige positie. Spr. ziet nog een mogelijkheid, om zelfs met dit wangedrocht van Linggadjati een goedwerkende federale staatsvorm te vinden, mits maar en dat op de kortst mogelijke termijn, de samenwerking tusen K.V.P. en P.v.d.A. wordt opgezegd.

De heer Marchant, die de overeenkomst van Linggadjati van de juridische kant in ogenschouw nam, achtte haar vol tegenstrijdigheden en onduidelijkheden, die er wellicht met opzet in zijn gelaten den wel, omdat de zaak den opstellers zelf niet duidelijk is.

De Tijd.

MISLUKT.

Bij de bevrijdingsfeestelijkheden in Nederland was er ook een internationale ballonrace, doch dit mislukte vanwege de sterke Oostenwind. Alle ballonnen dreven af naar de Noordzee. (Aneta 6.5).

ARUBA

STRAATPREDIKING.

De statuten van de „Penteco Assembly Apostolic Faith" den goedgekeurd deze gods stige vereniging heeft ten volgens de Statuten: „Het C tus evangelie te verkond (Math. 28:19) in een daarvoor gericht kerkgebouw, op de ho van straten en wijken en waar zulks toelaatbaar is".

Van zelf doet zich natu hier de vraag voor, „Maar toch ook op de wijze die toe baar is?" Hierover versch reeds klachten in het blad Cruz" daar men op Aruba reclame opschriften werkte Katholieken kwestend ware waarmee men postvatte vo deur van Katholieken. Dat i tuurlijk niet de bedoeling toegekende vrijheid. Een kende mening behoeft niet uitgedragen vrije te gaan festeren.

RECLASSERING.

Om de mogelijkheden voo nieuwe werk op Aruba te deren zijn gisteren de voo Pater Offermans en de adv in rechtszaken Mr. Cardoz Aruba vertrokken.

SURINAM

EMIGRATIE.

Een Aneta-telegram van 6 meldt dat 30.000 Europe den naar Suriname zullen ren. (Aneta, 6.5).

ONS KONINKRIJK

OOK MAKASSAR.

De Gouverneur Generaal van Indië Dr. van Mook, tezamen met de twee ministers Beel en Jonkman zullen behalve Pontianak ook Makassar aandoen. Het vertrek naar Pontianak is officieel vastgesteld op 10 Mei as. (Aneta, 6.5).

MEER SCHEPEN.

De Verenigde Staten en Canada zullen onderdelen leveren voor een aantal Rijnvrachtschepen die dit jaar gebouwd zullen worden. Deze schepen worden gebouwd door de scheepswerven „de Biesbosche" te Dordrecht. De schepen zijn besteld door de Franse Rijnvloot. (Aneta, 6.5).

ONDERZOEKINGEN.

In Berlijn onderzoeken Nederlandse deskundigen de nazie-documenten welke kunnen leiden tot belangrijke ontdekkingen betreffende de Duitse bezetting in Nederland. Grote hoeveelheden documenten, welke de archieven van alle nationaal Socialistische ministeries omvatten, zijn daar verzameld door Britse en Amerikaanse autoriteiten. (Aneta, 6.5).

LETTERKUNDIG LEVEN.

In de kranten van de vorige week verschenen er in Nederland huldigende artikelen voor Anton Coolen en Bernard Verhoeven, die 50 jaar, en voor Gerard Brom die 65 jaar werd.

Antoon van Duinkerken betwijfelt of er wel genoeg is geprofiteerd van de rijke geest van Brom.

CURAÇAO

CURAÇAO IN PRAAG.

De heer C.M. Winkel geboren op Curaçao studerend in Amsterdam in de medicijnen werd uitgekozen in het nationale team voor basketball. Hij speelt momenteel in Praag, om de Nederlandse kleuren daar te verdedigen.

MR. DR. M. F. DA COSTA GOMEZ IN NEDERLAND.

Onder het opschrift „Een Curaçaose gezant in Nederland", publiceert het „Haagsch Dagblad" (18 April) een brief van zijn correspondent in Willemstad, waarin op het belang gewezen wordt van de komst naar Nederland van Mr. Dr. M. F. da Costa Gomez, als gecommitteerde van het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen.

„De nieuwe functie van den „meester-dokter", onder welke naam hij op Curaçao beter bekend is, is enigermate met die van „gezant" te vergelijken. Het gebrek van een Curaçaosen vertegenwoordiger was tot dusver oorzaak van veel misverstanden.

Het euvel is sinds korte tijd enigszins verholpen door de oprichting van een ter zake kundige afdeling „Voorlichting West-Indië" aan het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen en door de invoering van speciale uitzendingen voor de West van de „Wereldzender P.C.J. te Hilversum.

De leiding van deze voorlichtingsorganen is thans gebracht in handen van mensen, die een deel van hun leven in West-Indië hebben doorgebracht en van wie gezegd kan worden, dat zij de mentaliteit en toestanden van deze streken kennen. Met alle waardering voor de arbeid, welke beide instanties in het belang van deze gebiedsdelen in Amerika hebben verricht, moet echter geconstateerd worden, dat de wederzijdse voorlichting nog immer niet het peil bereikt heeft, waarop zij behoort te staan"......

Een van de taken van den heer Da Costa Gomez zal nu zijn — aldus de briefschrijver — de wederzijdse voorlichting in breder banen te leiden. De schrijver herinnert hierbij aan de wens van de Staten van Curaçao „geruime tijd geleden" tot oprichting van voorlichtingsdiensten in Nederland en Curaçao, waartoe een aanzienlijk bedrag uitgetrokken werd.

Ook ten aanzien van de wijzigingen van de Curaçaose Staatsregeling, welke het begin van meer zelfstandigheid voor deze gebieden zal zijn, zal de „meester-dokter" veel belangrijk werk kunnen verzetten"......

Het „Haagsch Dagblad" (21 April) had reeds een gesprek met den „Curaçaosen Gezant", die inmiddels in Den Haag aangekomen is.

„Versterking der culturele banden", verklaart de heer Da Costa Gomez, „moet vooraf gaan aan het bouwen van een nieuwe staatkundige constructie. Het Koninkrijk, „nieuwe stijl", kan pas een levende werkelijkheid worden, als wij elkander beter gaan verstaan. Over drie werelddelen verspreid, moeten toch de grenzen, die de samenstellende delen van het Rijk zolang hebben gescheiden, gaan vervangen. Wij dienen loyaal tegenover elkaar te staan, met eerbiediging der inzichten van den ander, en in het bewustzijn, dat het noodzakelijk is elkander te vinden. Dan zullen wij tezamen — daarvan ben ik diep overtuigd — een zeer goede toekomst tegemoet gaan."

Niet alleen op cultureel gebied stelt de heer Da Costa Gomez zich voor werkzaam te zijn. Wanneer de staatkundige hervormingen, die in afwachting van de Rijksconferentie, door de regering zijn toegezegd, de vorm van een wetsontwerp zullen hebben verkregen, wil de Curaçaose afgevaardigde de behandeling hiervan in het parlement bijwonen. Het zou hem zeker aangenaam zijn, indien men niet zou nalaten hem in deze aangelegenheid, die voor zijn land van zo uitermate groot gewicht is, om raad en advies te vragen.

„Een ogenblik", zo vertelt hij, „zijn wij in de West beducht geweest, dat Nederland ons kansen in de Overzeese Gebiedsdelen zou laten slippen. Het diepe inzicht echter van Minister Jonkman heeft deze in staat gesteld de juiste middelen te vinden! Het Koninkrijk in nieuwe stijl weer op te bouwen. Vol vertrouwen zien wij, wat dit betreft, de toekomst tegemoet. Eerste voorwaarde voor een samengaan in volkomen harmonie blijft echter, dat de volken tot elkaar komen. Niet het wederzijds begrijpen van enige prominenten, doch volkstoenadering moet de basis vormen van de nieuwe Rijkseenheid."

VERKEERSONGEVALLEN.

In de week van 28 April tot 4 Mei 1947.

Had een lichte aanrijding plaats op de Parkeerplaats van het Wilhelminaplein tussen twee personenauto's. Van de geparkeerde auto werd het rechtervoorspatscherm ingedeukt. De andere personenauto bekwam geen schade. De bestuurder van de personenauto wilde parkeren en reed tegen een geparkeerde auto aan.

Vond op de Handelskade een aanrijding plaats tussen een personenauto en een Huurauto. Van de huurauto werd de linkervoorzijde van de voorbumper verbogen en het linkervoorspatscherm licht beschadigd, terwijl van de personenauto het rechtervoor- en achterspatscherm en het rechterportier werden ingedeukt. De bestuurder van de Huurauto zou zijn opgereden op het moment dat de personenauto de Huurauto voorbij wilde rijden.

Op de Cas Cora-weg slipte een vrachtwagen in het losse zand terzijde van de weg. De bestuurder haalde het stuur sterk naar links van de weg uit, reed tegen een verhoogd gedeelte en schoof geheel dwars naar de rechterzijde van de weg en viel doordat het linkervoorwiel tegen een verhoging stortte, op haar linkerzijde. De auto werd ernstig beschadigd.

In de Herenstraat ter hoogte van Alaska werd een voetganger aangereden door een H-auto. De voetganger klaagde over pijn in zijn rechterzijde. De voetganger zou plotseling van de voor hem linkerzijde naar de rechterzijde de rijweg zijn overgestoken.

Op de Koningin Emma-brug vond een lichte aanrijding plaats tussen twee vrachtwagens. Beide vrachtwagens reden in een file. Toen de file plotseling stopte, reed de achterste vrachtwagen tegen de voorste vrachtwagen aan.

Op de helling van de Berg Altena vond een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Beide personenauto's werden licht beschadigd. Van de ene personenauto sloeg de motor af. De bestuurder wilde toen de auto langzaam achteruit laten rijden. De bestuurder van de andere personenauto wilde toen deze bestuurder voorbij rijden en kwam met de rechtervoorzijde in aanrijding met de linkerachterzijde van de achteruitrijdende personenauto.

Vond een aanrijding plaats in de Frederikstraat tussen een vrachtwagen en een stilstaande personenauto. De personenauto bekwam lichte schade. De bestuurder van de vrachtwagen reed achteruit en schatte de afstand tussen hem en de personenauto te groot.

Ter hoogte van Marchena vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. De autobus bekwam een deuk in het linkerachterspatscherm. De bestuurster van de personenauto reed achteruit, rijdende van een uitrit af de weg op en botste met de achterzijde tegen de stilstaande autobus aan.

Op de weg naar New-Port werd de bestuurder van een C.P.I.M.-autobus verblind door een tegenligger en reed van de weg af en kwam tegen een aldaar staande boom tot stilstand. De autobus werd zwaar beschadigd.

Ter hoogte van het Koningin Wilhelmina Tehuis te Zeelandia vond een aanrijding plaats tussen een bestelauto en een pick-up. Beide auto's werden licht beschadigd. De bestuurder van de bestelauto verleende de van rechts komende pick-up geen voorrang.

Op de Schottegatweg ter hoogte van de Beroepsschool C.P.I.M. vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een vrachtwagen. Beide auto's werden beschadigd. De personenauto wilde van de Parallelweg af de Schottegatweg oprijden. Toen de bestuurder uit de richting Groot-Kwartier de vrachtwagen aan zag komen, begon hij te remmen, doch door het gladde wegdek begon de personenauto te slippen. De bestuurder van de vrachtwagen begon eveneens te remmen, doch slipte ook, waardoor de vrachtwagen met de achterzijde tegen de voorzijde van de personenauto schoof.

Op de weg naar Welgelegen ter hoogte van „Onze Vlag" werd een vrouw aangereden door een personenauto. De vrouw zou zeer langzaam de weg zijn overgestoken. De bestuurder van de personenauto, dit ziende, zou toen hebben geremd doch door het natte wegdek slipte de auto, waardoor deze een slag omdraaide en de vrouw met het rechtervoorspatscherm raakte.

In de Bredestraat ter hoogte van Botica Emma werd een 10-jarig meisje aangereden door een personenauto. Het kind kwam met de schrik vrij. Het kind zou plotseling de weg zijn opgelopen, vlak voor de auto.

Vond een lichte aanrijding plaats in de Oranjestraat tussen een vrachtwagen en een bestelauto. Beide motorrijtuigen werden licht beschadigd. De vrachtwagen draaide naar links op het moment, dat de bestelauto de vrachtwagen voorbij wilde rijden.

Ter hoogte van de Pareraweg op de Berg Altena vond een aanrijding plaats tussen een vrachtwagen en een personenauto. De personenauto werd ernstig beschadigd. De vrachtwagen zou hebben gestopt voor een voor hem rijdende autobus. De personenauto, die achter de vrachtwagen reed, reed toen met de voorzijde tegen de achterzijde van de vrachtwagen aan.

Op het C.P.I.M.-terrein viel een manspersoon bij het maken van een bocht, van een toolcar. Het slachtoffer bekwam een heupbeenfractuur en is naar Sanatorium vervoerd ter verpleging.

Bij het Douanegebouw op de hoek Handelskade-De Ruyterkade had een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Beide auto's werden beschadigd. De bestuurder van de ene personenauto zou de hoek hebben gesneden, waardoor hij in aanrijding kwam met de stilstaande personenauto.

Ter hoogte van Terra-Corá op de weg naar Westpunt werd een 3-jarig meisje aangereden door een „dumptruck". Het kind, dat gewond was, is naar het St. Elisabethshospitaal overgebracht. Het kind zou vlak voor de vrachtwagen de rijweg zijn overgestoken.

Werd op de hoek Ojedastraat-Cralstraat een wielrijder aangereden door een personenauto. Het rijwiel werd ernstig beschadigd. De bestuurster van de personenauto is na het ongeval doorgereden. Een onderzoek wordt ingesteld.

Te Groot Kwartier reed de bestuurder van een motorvrachtrijtuig door de afrastering van enige percelen, waardoor deze afrasteringen werden vernield. Bij het nemen van een bocht naar rechts zou de bestuurder midden op de weg een ezelwagen hebben zien rijden. Toen hij hiervoor uitweek, reed hij door de afrasteringen heen.

Op het Molenplein vond een aanrijding plaats tussen een geparkeerde vrachtwagen en een personenauto. De vrachtwagen werd aan de linkerzijde beschadigd. De personenauto is na de aanrijding doorgereden. Een onderzoek wordt ingesteld.

Op Dokterstuin vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een vrachtwagen. Beide motorrijtuigen werden beschadigd. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

VAN EN VOOR DE VROUW.

Zoals de bloemen buigen voor de wind.

De wind waait over de velden en de bloemstelen buigen zich; diep gaan de bloemenhoofdjes neer.

Een avondzuchtje strijkt langs het water en aan de slootkant wuift het riet met de lange groene pluimen, neer, neer.

De storm slaat de boomkruinen, en de takken zwiepen mee, zo diep ze kunnen.

De groeisels in de natuur zetten zich schrap tegen de wind; wat zich star zette, zou breken. Daar kunnen wij van leren, want ook een mens moet zich kunnen buigen voor de roeringen die in zijn leven komen; voor tegenslagen, kommer en verdriet. Als een mens zich daar schrap tegen zet, dan breekt zijn levensblijheid en zijn levensmoed, dan wordt zijn energie waardeloos.

Felle en heftige stromingen, die over een mensenleven heengaan, zijn onvermijdelijk, evenals de bloemen buiten niet te behoeden zijn voor de wind. Wat zou een bloem trachten haar stengel rechtop te houden? De kracht van de wind zou dien zeker knakken. Een bloem buigt; een mens moet zich ook buigen.

Buigen is het gewillig aannemen van zwarigheden, het zonder sputteren accepteren van kleine en grote teleurstellingen, het aanvaarden van tegenslag en zorgen. Buigen is, zich kunnen schikken in het onvermijdelijke, en dat is daarom zo moeilijk, wij iederen mens een gevoel van hoogmoed ingeboren is, waardoor men zich, wanneer het leven zich tegen ons verzet, zo graag gekwetst en verongelijkt voelt!

En eigenlijk...... tegenover wie? Is het niet al te dikwijls tegenover een ieder met wien men in aanraking komt? In zo'n stemming moet alles en iedereen voor ons wijken, en toch komt men daar niet verder mee. Integendeel, men maakt het zichzelf moeilijker; want diep innerlijk voelt men heel goed dat dit niet de ware houding is, en men het zichzelf nog pijnlijker maakt, omdat men anderen geheel onredelijk last en onaangenaamheid veroorzaakt. Door een houding van gepiqueerden trots straft men zichzelf het meest.

Van de moeder van de grote Zweedse heilige, de H. Birgitta, vertelt men, dat ze een groot verdriet had over het huwelijk dat haar dochter zou aangaan. Ze kon het niet aannemen, en ze had van haar zorg en smart een muur om zich heen gebouwd, waardoor ze ontoegankelijk was voor iedere toenadering van haar omgeving. Bij de huwelijksplechtigheid wilde ze zelfs niet tegenwoordig zijn. Maar toen het ogenblik kwam, was het plotseling of ze in een helder licht zag, dat het haar niets gaf, of ze zich verzette, of ze ongenaakbaar wilde blijven tegenover het onvermijdelijke, dat in haar leven was gekomen, en dat ze eenvoudig had aan te nemen. Misschien is er toen iets in haar innerlijk verzacht, maar ze liet haar starre houding varen, ze boog zich; en ze ging binnen in de eetzaal en het was al een beloning voor haar, toen ze de blijdschap zag lichten in de ogen haar haar kind.

Hoevele moeders hebben zich gebogen? Hoeveel vrouwen moeten zich in hun leven buigen, in stilte, zwijgend?

Maar wat buigen kan zal niet spoedig breken; en een bloem, die het ene ogenblik naar de zwarte grond gedwongen wordt, zal daarna ook haar kroon hoog opheffen om de zonnewarmte te drinken.

INTERNATIONALE BEDEVAART VAN KATHOLIEKE MEISJES NAAR FATIMA.

De Centrale Commissie van de Internationale Bedevaart van Katholieke Meisjes naar Fátima heeft aan het Katholieke dagblad „Novidades", dat te Lissabon verschijnt het volgende medegedeeld:

Bericht is ontvangen dat 600 Spaanse meisjes op 2 Mei a.s. met een speciale trein in Lissabon zullen aankomen om deel te nemen aan de Internationale Bedevaart van meisjes op 3 en 4 Mei as. naar het Genadeoord van Onze Lieve Vrouw van Fátima.

Uit België komt een groep van 15 meisjes, terwijl uit Polen, Oostenrijk, Brazilië en Frankrijk afgevaardigden zich hebben laten inschrijven.

Mexico zond een brief met adhesie aan de Centrale Commissie en uit de Portugese koloniën zijn brieven ontvangen met instemming. Er worden voorts groepen van meisjes uit Ponta Delgada, Angra do Heroismo en Sao Miguel verwacht; het eiland Funchal zal een groep meisjes zenden.

In Lissabon zijn bereids twee meisjes aangekomen uit Macau, die aan de Internationale bedevaart zullen deelnemen, terwijl uit de Portugese koloniën een vertegenwoordiging naar Fátima wordt gezonden.

Eveneens worden te Lissabon afgevaardigden van katholieke meisjes verwacht uit Silva Porto, Mossamedes, Porte Alexandre, Luanda en andere Portugese gebiedsdelen.

Het enthousiasme op het Portugese vasteland is groot en de aanvragen van meisjes voor deelname aan deze bedevaart is buitengewoon. Er zullen 9 speciale treinen op 2 en 3 Mei a.s. lopen, voor pelgrims die ingeschreven staan. De Centrale Commissie voor deze bedevaart herinnert de katholieke meisjes er aan, dat alleen zij van deze trein mogen gebruik maken, die zich hebben laten inschrijven".

Wegens deviezen-moeilijkheden zullen helaas Nederlandse Katholieke meisjes niet aan de Internationale bedevaart kunnen deelnemen.

VOORLOPIG FATIMA-COMITE IN NEDERLAND.

Op 17 April 1946 werd te 's-Gravenhage de eerste vergadering gehouden tot oprichting van een voorlopig Fátima-Comité dat zal trachten zo spoedig mogelijk de kerkelijke goedkeuring te verkrijgen.

Tegenwoordig waren: de zeereerwaarde Heren Pastoor H.A.B. Geertman uit Enschedé, Pater P. van der Scheer S. J. uit Amsterdam, Pater H. Jongen Montfortaan uit Leuven (België), Pater Raphael de Jong, Assumptionist, uit Boxtel, de Heren: Louis P. Schols, Kanselier met verlof, H. S. Ehrisman uit Rotterdam, Mr. P. van der Velden uit Nijmegen had bericht van verhindering gezonden.

Tot Voorzitter van het voorlopig Fátima-comité werd gekozen Pastoor H.A.B. Geertman, terwijl de Heer H. S. Ehrisman werd belast met secretariaat.

Louis P. Shols.

DANKBETUIGING.

Langs dezen weg betuigen wij onzen hartgrondigen dank aan allen die blijken van medeleven betoond hebben tijdens de langdurige ziekte en bij het overlijden van onze inniggeliefde dochter,

Evelita Sarah Angelista Capriles.

Namens de familie
Agripina A. Capriles.

Excursies op gebied van Kinderbescherming

door

Mr. D. S. Jessurun Cardozo.

De taak van de school.

De bekende paedagoog Johann Friedrich Herbart heeft eens gezegd, dat hij zich geen opvoeding zonder onderwijs kan voorstellen, doch evenmin onderwijs zonder opvoeding. Voor Curaçao hebben deze woorden biezondere betekenis. Er zijn meinig landen, waar geen leerplicht bestaat en men kan zich eigenlijk niet goed voorstellen, dat Curaçao tot die weinige behoort.

Dat de school in de maatschappelijke vorming van den mens een onmisbare schakel is, zal niettemin ook hier niemand kunnen betwisten. Wie geen lager onderwijs genoten heeft, kan in de maatschappij in de regel niet mee. De elementaire schoolkennis is voor den gemiddelden jongen mens het noodzakelijke voedsel, waarvan hij later moet leven. Doch de school is niet slechts te beschouwen als een leer-instituut. Niet minder van belang is de opvoedkundige waarde, die de schoolonderwijs heeft. En deze zijde is het, waarvoor in deze beschouwing de aandacht wordt gevraagd.

Vooropgesteld moet echter worden, dat men niet in het uiterste gaat vervallen door in de school de voornaamste factor in de opvoeding van het kind te zien. Dit is zijn stellig niet. Ouders, die de volledige verantwoordelijkheid van de opvoeding hunner kinderen op de schouders van de school schuiven, vergissen zich hevig. Dit is een gemakzucht, die maar al te vaak worden aangetroffen en tot gevolg heeft, dat het kind in de eerste levensjaren verwilderd opgroeit en zó wordt afgeleverd aan de school, die dan de grootste moeite heeft om er nog een enigszins hanteerbare leerling van te maken. Ik wil niet zover gaan als de Belg Lecensier 1), die berekent, dat de school slechts voor 2%, de Kerk voor 1% en het gezin voor 97% deel hebben aan de opvoeding van het kind. Zonder het in cijfers uit te drukken kan niettemin worden aangenomen, dat het gezin het leeuwenaandeel in de opvoeding heeft en daarom ook genoemd wordt het eerste opvoedingsmilieu, terwijl de school als het tweede wordt beschouwd.

De opvoedende waarde van het schoolonderwijs zit in de eerste plaats in de kennis, die er wordt bijgebracht als basis voor de verdere ontwikkeling en beschaving. Deze kennis is nodig om de leerling meer ontvankelijk, meer vatbaar te maken voor de zedelijke begrippen, die het onderwijs in de vruchtbare bodem van het jonge leven wil planten. De meeste leervakken bieden den onderwijzer gelegenheid daartoe. Het goede schoolboek is verder een uitstekend middel om behalve parate kennis ook moraal bij te brengen. De persoon van den onderwijzer is echter de belangrijkste factor: hij moet behalve docent ook paedagoog zijn.

De taak van den onderwijzer is zeer zeker niet gemakkelijk. Hij heeft niet alleen de leerstof te onderwijzen, doch ook de leerlingen te vormen, op te voeden. Hij zal zijn aandacht daarvoor moeten wijden aan alle kinderen van zijn klas, niet alleen collectief, doch vooral ook individueel: de psyche, het gemoedsleven, de omstandigheden van iedere leerling moet hij kennen en begrijpen. Dat is niet eenvoudig met een klas van dertig tot veertig leerlingen. Daarin zitten vogels van diverse pluimage wat aanleg, karakter, gedrag, maatschappelijk gehalte en milieu betreft.

School en gezin.

Het ligt eigenlijk wel voor de hand, waar onderwijzer en ouders éénzelfde belang, de opvoeding en vorming van het kind nastreven, dat een goede samenwerking tussen school en gezin noodzakelijk is. Het is jammer, dat dit niet altijd wordt ingezien. Zo bieden de ouderavonden een goede gelegenheid voor een vertrouwelijk contact tussen de ouders en de onderwijzers, waarbij openhartig over de kinderen, hun deugden en ondeugden, kan worden gesproken. Het kind en de leerling worden daardoor beter begrepen en de opvoeding zal door eventuele wijziging in behandeling beter tot zijn recht kunnen komen.

Zo is naast het gezin de school een belangrijke factor in de eerste phase van de kinderbescherming. Goed onderwijs is een preventief middel van hoge waarde in de bestrijding van de criminaliteit. Was het niet Opzomer, die reeds zeide, dat men het geld, dat men aan de scholen uitgeeft, bespaart aan gevangenissen!

Buiten haar leerrooster en buiten haar muren — als overgang naar het derde opvoedingsmilieu van „de vrije jeugdvorming" — kan de school nog veel belangrijk werk verrichten. Het eerst denken we dan aan de schoolfilm, die naast de attractie van het amusement een grote paedagogische en instructieve waarde heeft. Zij is zeker gewenst in een gemeenschap, waar voor de jeugd op het witte doek scènes worden afgedraaid, die eerder tot bederf dan tot educatie leiden.

Het getuigt van een goed inzicht, wanneer de school ook buiten de lesuren het verband in de vrije tijd. Die vrije tijd kan juist zo gevaarlijk zijn voor de jeugdigen, wanneer zij daarvan zonder behoorlijke controle gebruik, of liever misbruik maken. Daarom zijn schoolclubs, onder het toezicht van toegewijde onderwijskrachten, die ontspanning bieden in de vorm van wandelen, kamperen, sport en wedstrijden enz. zo uiterst nuttig.

Het derde milieu.

Maar ook buiten schoolverband wordt aan de jeugd leiding gegeven in het gebruik van de vrije tijd en vaak op grote schaal. Dit is de vrije jeugdvorming, de belangrijke sociale jeugdzorg, waarover vanwege het Departement van Onderwijs in Den Haag onlangs een publicatie is verschenen onder den naam „Vorming buiten schoolverband". Daaronder ressorteren de diverse jeugdverenigingen van allerlei schakering. De padvinderij neemt daar een belangrijke plaats in. Verder hebben de jeugdherbergen het hart van de jongens en meisjes veroverd en neemt het leger van trekkers en treksters steeds toe. Het is niet mogelijk om hier ook maar bij benadering een beeld te geven van dat vrije jeugdwerk, dat zich in zoveel mogelijkheden uit en door confessionele en neutrale instanties krachtig wordt ter hand genomen en steeds verder wordt uitgebouwd. Laat het voldoende zijn te zeggen, dat er ook buiten de school veel gedaan kan worden om de jeugd nuttig bezig te houden en op te voeden en haar op die wijze te beschermen tegen het eventuele afdwalen op de paden, die naar de criminaliteit leiden.

Op psychologische gronden wordt aan de vrije jeugdvorming buiten het schoolverband veelal de voorkeur gegeven. De schoolsfeer, ook al is deze buiten de schoolmuren en in nog zo bescheiden mate aanwezig, maakt bij het kind de indruk van een zekere disciplinaire gebondenheid en onvrijheid, die nu eenmaal aan de school eigen zijn, doch in de vrije jeugdbeweging niet wordt gevoeld, al bestaat daar evenzeer discipline.

Een goed georganiseerd jeugdwerk, hetzij in schoolverband, hetzij daarbuiten, hetzij gecombineerd, is een uiterst gewichtige of liever een hoogst noodzakelijke factor in het preventieve werk der kinderbescherming.

Waar een goede jeugdvorming bestaat, zullen de kinderbeschermingsinstanties ongetwijfeld minder te doen hebben. In de korte tijd, sedert de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao haar werk begonnen is, is reeds gebleken, dat een enorme arbeid op het gebied der kinderbescherming te verrichten is. Het aantal „moeilijke", misdeelde, verwaarloosde, bedreigde kinderen, waarvoor de hulp van de Stichting thans reeds wordt ingeroepen, is zeer groot. Dit zegt ons duidelijk hoe groot het belang is van een krachtige praeventieve arbeid, die in het gezin, op de school en in de vrije jeugdbeweging in eerste instantie moet worden gepraesteerd.

1) M. A. Lecensier: „Maatschappelijk herstel door middel van het gezin".

Professor Verraart waarschuwt

Nationalisatie is in strijd met Quadragesimo Anno.

Alleen in enkele concrete gevallen

Prof. Dr. J. A. Veraart, heeft onlangs voor de Algemene Katholieke Werkgeversvereniging zijn visie gegeven op het thans zeer actuele van de nationalisatie en daarbij ernstige waarschuwingen doen horen. Hij gaf daarbij, alvorens op de toestanden in Nederland te komen, een beeld van de voorgeschiedenis van wat thans weer in de boezem van de Partij van de Arbeid vooral aan idealen in de richting opduikt. Hij ging terug tot de eerste socialistische strevingen voor en tijdens Marx en kwam daarbij te spreken over de eerste verschijnselen van een streven in de richting in Engeland.

In dit land zal het gevaar voor een te verre uitbreiding van deze olievlek, die voortkomt uit een vasthouden aan gevaarlijke dogmata, vermoedelijk wel geremd worden door de grote gevoeligheid van Engeland voor reacties in andere landen, met name in Amerika, waar men een grote afkeer heeft van alles wat naar nationalisatie zweemt.

De nationalisatie van de Bank of England is volgens Prof. Veraart een volkomen ongevaarlijk verschijnsel; ook ten onzent zal het niemand bevreemden, wanneer de leiding over de Nederlandse Bank voortaan niet meer in handen komt te liggen van enige Amsterdamse regenten, voor wie zelfs de Minister van Financiën diepe buigingen moet maken. In dit alles steekt alleen maar goeds.

Iets anders wordt het echter, wanneer bv. stemmen opgaan, om onze steenkoolindustrie te nationaliseren, zoals in Engeland gepoogd is. Een premature uitlating van den heer v.d. Goes van Naters in die richting heeft verontrusting gewekt. Het „Vrije Volk" heeft op 5 Maart voorts beweerd, dat socialisatie hetzelfde zou zijn als de in onze mijnindustrie zozeer begeerde publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie. Deze volkomen onjuiste visie moet ons een sein zijn. Onze mijnindustrie kent thans een publiekrechtelijk lichaam in de vorm van de Mijnindustrieraad, waarin met behoud van ieders zelfstandigheid, de particuliere mijnen en de staatsmijnen onderling de problemen van de dag behandelen. Maar men ziet in de kringen van arbeiders en directies terdege in, dat het mijnbedrijf nooit gesocialiseerd moet worden, hetgeen onteigening van particulier bezit zou betekenen. Men ziet er terdege in — Prof. Veraart kan het als adviseur van beambten zowel als directies dagelijks constateren — dat dit een gevaar zou worden voor de productie en dus voor de werkgelegenheid. De staatsmijnen hebben hun succes alleen te danken aan het feit, dat zij steeds zo min mogelijk staatsmijnen zijn geweest en zoveel mogelijk van de gangmakingen der particuliere mijnen hebben geprofiteerd. Zodoende is het gevaar van verstarring voorkomen.

Laat de regering zich driemaal bedenken en niet aprioristisch gaan drijven in de richting van bepaalde dogmata, met voorbijzien van de zuiver economische motieven en laat zij, daar deze zaak in het geheel niet dringend is, zich van verre houden van iedere vorm van dit soort propaganda.

De gevaarlijkste van alle nationalisatie is echter die van het bankwezen. De grote Engelse banken zijn wel wijzer, maar wanneer in ons land de economisten van de Partij van de Arbeid hun zin krijgen, dan worden onze banken nog bijkantoren van de staatsbank-circulatiebank. Die zullen dan de urgentie van de productie dienovereenkomstig van de credietgeving wel bepalen en onze industrie eenvoudig verlammen. Ons land moet juist op industrieel terrein het tegendeel zijn van verlamd, zoals onze zeer ongunstige handels- en betalingsbalans bewijzen.

Prof. Veraart waarschuwde alle katholieken, ook de arbeiders, die de grootste nadelen zullen ondervinden van deze vage, maar verontrustende plannen, die in strijd met de grote richtlijnen van Quadragesimo Anno, om uiterst waakzaam te zijn en te zorgen, dat de gezonde ondernemingsgeest niet verdrongen wordt door verstarring van het werk van den ambtenaar. Door de na-oorlogse economische toestand en door de administratie der rijksbureaux, welke onder de oorlog ontstaan is, zijn inderdaad thans velen in de waan geraakt, dat men zich hier niet meer tegen zou moeten verzetten. Als wij in die richting afzakken, gaan wij in West-Europa ten onder, dan maken wij ons land rijp voor het communisme, aldus Prof. Veraart.

Een oplossing is volgens hem gelegen in de gedachte, waarop het systeem van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie berust, het bedrijfsleven onafhankelijk laten en het alleen constitutioneel maken. Wie den ondernemer zijn taak ontneemt veroorzaakt volgens Prof. Veraart onschatbare economische schade.

(„Het Binnenhof").

Bier en de West

DE HEINEKENS BROUWERIJ.

In verband met het Amigoebericht, waarin pertinent verklaard wordt, dat de N.V. Heinekens Bierbrouwerij Mij. van de bouw van een bierbrouwerij op Curaçao heeft afgezien, hebben wij ons tot den heer D. J. Ruyter, Inspecteur voor West-Indië en Zuid-Amerika gewend.

Het betreffende bericht was den heer Ruyter bekend. Bij herhaling was hem reeds gebleken, dat omtrent de brouwerij op Curaçao onjuiste berichten verspreid werden en schijnbaar de sensatie boven de waarheid werd gesteld.

Er ontwikkelde zich het volgende vraag-gesprek tussen onzen Redacteur en den heer Ruyter:

Is het betreffende bericht juist?

Neen. De onderhandelingen, welke hier niet ter zake doen, zijn nog steeds gaande en in verband daarmede vertrek ik in de tweede helft van Mei naar Curaçao.

Indien er geen brouwerij op Curaçao zou komen, maakt Suriname dan een kans?

Deze aangelegenheid werd, via de Heinekens Brouwerij reeds door den heer Jongbaw besproken met den Minister van Overzeese Gebiedsdelen. Wij staan geenszins afwijzend tegenover deze zaak, doch de huidige moeilijkheden inzake het verkrijgen van machines, enz., laten niet toe, dat hierin op korte termijn een beslissing kan worden genomen. Hierbij spelen ook andere factoren nog een rol.

Is het u bekend, dat het bouwen van een brouwerij als één van de mogelijkheden in het Welvaartsplan van Suriname is opgenomen?

Dit is mij bekend. Waar dit Welvaartsplan echter alleen globale cijfers geeft, zonder enige calculatie of motivering, is het moeilijk, daarop in te gaan.

Wat is uw idee over dit Welvaartsplan?

U neemt mij niet kwalijk, maar ik ben niet in Suriname om critiek te oefenen op het economisch beheer van dit Gebiedsdeel en daarom kan ik u, tot mijn spijt, mijn mening niet zeggen.

Indien zou blijken, aan de hand van uw rapporten, dat er mogelijkheden voor een brouwerij in Suriname waren, zou de N.V. Heinekens Bierbrouwerij Mij. dan bereid zijn, deze op te richten.

U wilt mij toch op het gladde ijs van de economie van Suriname drijven. Ik zal u alleen in het algemeen zeggen, dat wanneer een land industrieën tot zich wil trekken, dat land het vestigen van industrieën aantrekkelijk moet maken en het Bestuur zich niet op het standpunt moet stellen, dat industrie en handel er zijn, om leeg gepompt te worden. Wat Suriname betreft zijn er m.i. 3 voorname punten, waarop de calculaties, welke noodzakelijkerwijs gemaakt moeten worden, zouden kunnen stranden. Deze zijn:

1o. De buitensporig hoge belastingen op de naamloze vennootschappen.

2o. Het vervoer-monopolie van één scheepvaart-maatschappij, welke practisch het bepalen der vrachten voor im- en export in handen heeft. Ook al wordt daarvan geen gebruik gemaakt, dan houdt zulks een groot risico in.

3o. De monopolistische positie van het bankwezen in Suriname, met de daarmede samengaande exhorbitant hoge rentevoet en de voor de handel nadelige gevolgen in internationaal geldverkeer.

Verder spelen bij dergelijke belangrijke objecten als een tropische brouwerij nog vele andere factoren een rol, zoals het algemeen economisch beheer van het Bestuur, arbeidsvraagstukken, politieke constellatie. (Het geroep om nationalisatie van bedrijven is niet bepaald een lokroep voor kapitaals-investering), mogelijkheden in de toekomst, exportmogelijkheden enz.

Mocht in de naaste toekomst blijken, dat er mogelijkheden voor het oprichten van een brouwerij in Suriname zijn, dan zal zulks zeker mijn persoonlijke belangstelling hebben en u kunt ervan overtuigd zijn, dat de N.V. Heinekens Bierbrouwerij Mij. daarop momenteel attent is en atenent zal blijven.

Noot van de Redactie.

De vrees van den heer Ruyter over het nationaliseren van bedrijven delen wij niet.

„Het geroep om nationalisatie" betreft alleen maar het Gemengd Bedrijf Vaartuigen Dienst, het Gas- en Electriciteits-bedrijf en de Waterleiding.

(De West).

ER ZIJN WEER TOERISTEN IN PARIJS.

Engeland in de Lucht

Oorspronkelijk was het beeld van de burgerluchtvaart in Groot Britannië niet anders dan in andere landen. Een aantal particuliere luchtverkeersmaatschappijen die na verloop van korte tijd moesten worden gesubsidieerd om in leven te kunnen blijven, onderhielden diensten op het Europese continent. Op de duur bleek deze toestand niet houdbaar te zijn en de belangrijkste maatschappijen werden verenigd in Imperial Airways, welke maatschappij gepromoveerd werd tot een „chosen instrument" van de Britse regering voor het onderhouden van het luchtverkeer met het buitenland en de ver uit elkander liggende delen van het Britse Gemenebest en als zodanig de enige was, die subsidies ontving.

Buitengewoon goed heeft dit systeem niet gefunctionneerd. Het apparaat was kennelijk te log, de leiding van Imperial Airways voerde een te conservatieve politiek, de ontwikkeling van het Britse luchtverkeer bleef achter bij die van het buitenland. Een onderzoek werd ingesteld door een speciale commissie, die een vernietigend oordeel uitsprak over de stand van zaken. Er werd gereorganiseerd, nieuw materieel werd besteld en kort voor de oorlog werd een fusie aangegaan met British Airways, een particuliere maatschappij, waaruit de British Overseas Airways Corporation ontstond, nog steeds het „chosen instrument". Deze maatschappij heeft als burgerluchtverkeersmaatschappij niet meer kunnen functionneren door het uitbreken van de oorlog, doch heeft tijdens de oorlog enorm veel en goed werk gedaan door het onderhouden van luchtdiensten over de gehele wereld voor de Britse regering.

Na afloop van de oorlog stond men voor het feit, dat het burgerluchtverkeer weer op gang moest worden gebracht. Tijdens de oorlog was gebleken, dat het vliegtuig een der belangrijkste middelen van vervoer was, zo belangrijk, dat men van oordeel was, dat de exploitatie van geregelde luchtlijnen niet langer mocht worden overgelaten aan het particuliere initiatief. Het systeem van het „chosen instrument" had gefaald, dus moest iets anders worden bedacht. Men kwam toen op de idee om drie luchtverkeersmaatschappijen op te richten, welke tezamen al het Britse geregelde luchtverkeer in handen zouden hebben en, hoewel samenwerkende op bepaalde punten, toch onafhankelijk van elkander zouden zijn. Deze maatschappijen zouden de vorm krijgen van N.V.'s, waarvan de aandelen weliswaar geheel in het bezit zouden zijn van de Britse regering, doch die naar buiten als particuliere mij.en zouden optreden met de verplichting om zo mogelijk winst te maken. De leiding der maatschappijen in quaestie is verantwoordelijk aan den Minister voor de Burgerluchtvaart, die trouwens in dit opzicht over bijna dictatoriale bevoegdheden beschikt.

De oude British Overseas Airways Corporation is blijven bestaan en is belast met het onderhouden van de verbindingen tussen Groot-Britannië en de overige delen van het Britse Gemenebest, inclusief het transoceanische luchtverkeer tussen Europa, respectievelijk Australië en Nieuw-Zeeland en Noord-Amerika. Deze maatschappij is de grootste van de drie en is voorbestemd een Brits wereldluchtverkeer in het leven te roepen, in welke opzet zij reeds voor een groot deel is geslaagd.

De tweede maatschappij is de British European Airways Corporation, die, blijkens haar naam, het Britse luchtverkeer binnen Europa zal hebben te verzorgen, inclusief het binnenlandse luchtverkeer. Dit laatste werd tot voor de oorlog verzorgd door een vrij groot aantal niet gesubsidieerde maatschappijtjes, die zich uitstekend van haar taak kweten, plus een vrij grote maatschappij, welke was opgericht door Imperial Airways en de belangrijkste spoorwegmaatschappijen. Tijdens de oorlog heeft het binnenlandse luchtverkeer natuurlijk niet kunnen functionneren en na de oorlog is op een niet al te prettige manier een einde gemaakt aan zijn activiteit, waarbij zo goeds als geen rekening werd gehouden met het door hem verrichte zo belangrijke pionierswerk, waarvan B.E.A.C. thans de vruchten plukt.

Een uitzondering is Channel Island Airways, die van Engeland uit diensten onderhoudt op de Kanaal-eilanden, welke maatschappij is blijven bestaan, omdat het parlement dezer eilanden geweigerd heeft de Civil Aviation Act (1946), waarbij het Britse luchtverkeer wordt geregeld, aan te nemen. Ook den Schotten is het gelukt een zekere mate van onafhankelijkheid te bewaren.

Ook al is men er dus niet in geslaagd om al het Britse binnenlandse luchtverkeer in één hand te verenigen, de opzet is grotendeels gelukt en slechts de „wilde" vaart is nog open voor particuliere maatschappijen, alhoewel zij, ook hier aan handen en voeten zijn gebonden en iedere schijn van een geregeld luchtverkeer moet worden vermeden.

De derde maatschappij is de British South American Airways Corporation, die van Engeland uit diensten onderhoudt op Zuid-Amerika. Alle drie maatschappijen zijn zeer actief en wij kunnen in de niet zo heel ver verwijderde toekomst een ernstige concurrentiestrijd verwachten met de Amerikanen voor wat betreft het intercontinentale luchtverkeer en met de Europese maatschappijen voor wat betreft het luchtverkeer in Europa. Want de Britten zijn er ongetwijfeld op uit om zo mogelijk de eerste rol te spelen in het wereldluchtverkeer. Natuurlijk is lang niet iedereen het eens met deze opzet en vooral van de zijde der scheepvaartmaatschappijen wordt een hevige oppositie gevoerd, omdat het hun verboden is zichzelf werkelijk met het luchtverkeer bezig te houden, terwijl zij zien aankomen, dat in de naaste toekomst het vervoer van het grootste deel der passagiers, van de post en van pakketten door de lucht zal gaan. In het kort, eenzelfde strijd als ook in ons land door de scheepvaart wordt gevoerd, met dit verschil, dat, waar hier eventueel samenwerking met de luchtvaart mogelijk is, deze in Engeland, voor het ogenblik althans, is uitgesloten.

Intussen heeft men in Engeland moeilijkheden met het materieel en men is genoodzaakt geweest in Amerika zowel Lockheed, Constellations als Boeing Stratocruisers te kopen, aangezien de eigen industrie nog niet in staat is geschikte vliegtuigen voor het „grote" luchtverkeer te leveren.

De Avro Tudor heeft nog te kampen met kinderziekten, op zichzelf geen ernstig of verontrustend verschijnsel, doch de levering dezer machines is er door vertraagd. Bij Handley Page, Bristol en Armstrong-Whitworth staan verschillende vliegtuigtypes op stapel, doch het zal nog wel enige tijd duren, voor deze in de vaart kunnen worden gebracht. De Vickers Viking, het standaard type van de B.E.A.C., heeft te kampen gehad met de luchtverkeer in Europa. Want de gevolgen van ijsafzetting op de staartvlakken, waardoor het type enige tijd uit de vaart moest worden genomen voor het aanbrengen van de nodige verbeteringen. Dit is inmiddels geschied en men mag verwachten, dat die zeer moderne en comfortabele vliegtuig voortaan geen enkele moeilijkheid meer zal opleveren.

Het grootste deel der drie vloten bestaat echter op het ogenblik nog uit Dakota's, Skymasters en verbouwde bommenwerpers, hetgeen natuurlijk niet bevorderlijk is voor een rendabel luchtverkeer, ook al is het aan de BSAAC gelukt winst te maken. Deze toestand moet dan ook zo vlug mogelijk veranderen en er wordt in de fabrieken met man en macht gewerkt om binnen de kortst mogelijke tijd het Britse luchtverkeer te kunnen bedienen met Britse vliegtuigen. Deze nieuwe machines worden uitgerust met schroeven aandrijvende gasturbines en zijn ook in andere opzichten het buitenlandse materieel vooruit of tenminste hier gelijkwaardig, waardoor de Britten in staat zullen zijn binnen afzienbare tijd luchtdiensten te onderhoud welke iedere vergelijking met de buitenlandse maatschappijen zullen kunnen doorstaan.

C. van Steenderen.

(De Groene)

Deze man doodde Mussolini vertelde het een en ander daarover aan 20.000 mensen.